



Al nord de Nigèria fa poques setmanes el grup islamista radical "Boko haram" va realitzar un segrest massiu de nenes i adolescents, entre 12 i 17 anys. Segons les fonts periodístiques el nombre de noies oscil·la entre 223 i 400. Sembla que una gran part d'elles ja han estat venudes com esclaves, al preu de 12 dòlars per persona. També s'ha informat que van ser violades unes 15 vegades al dia per part dels seus segrestadors.

La primera reacció no sols és de protesta contra un crim contra la humanitat, sinó també de profunda pena i dolor per aquestes noies, que en un temps tan fonamental per les seves vides estan sent torturades i privades de la seva llibertat. La nostra veu clama justícia; i el nostre cor, plora.

Mentre les noves lleis d'Espanya han retallat dràsticament el dret de la justícia universal contra aquells crims terribles i que desfiguren la humanitat, una vegada més aquestes nenes són víctimes de la manca de protecció jurídica, no sols en el seu país sinó en tots els països civilitzats. Elles i les seves famílies tenen drets fonamentals perquè són persones.

Fiscals, advocats i jutges... amb quina consciència podeu llegir aquestes notícies? Quina és la vostra responsabilitat? No dieu molts de vosaltres que cal trencar fronteres en un món global... i com és que les vostres estan barrades per unes tanques legals que possiblement responen més a interessos econòmics que als drets als que esteu obligats a servir?

Senyor ministre de justícia, pensem que ha d'entendre des de la seva consciència que cal estar al servei de totes les persones, sense discriminacions per raó de nacionalitat o raça. Els governants democràtics sou servidors de la justícia i el dret i no d'altres interessos. És una qüestió ètica, és una qüestió moral, és una qüestió d'aquella justícia que brolla de la fe cristiana. Quin és el déu que admet aquestes barreres legals que dificulten l'acció d'una justícia social i política en defensa de les víctimes? Certament, no és el Pare de Nostre Senyor Jesucrist.

Europa cansada, buidant-se d'humanitat, avorrida per eternes disputes, estèril, massa callada, amb una cautela i una prudència pròpia d'un desgast permanent, i tancada sobre si mateixa.... Molts ciutadans europeus davant d'un fet com aquest, esperàriem de tots els tribunals nacionals i internacionals un enfrontament jurídic i penal directe contra els criminals que estan assassinant en vida a aquestes nenes.

Jesús Renau sj.
